

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 103/14

V Luxemburgu 17. júla 2014

Rozsudok v spojených veciach C-58/13 a C-59/13
Angelo Alberto Torresi a Pierfrancesco Torresi/Consiglio dell'Ordine
degli Avvocati di Macerata

Vrátenie sa do členského štátu, aby sa v ňom vykonávalo povolanie advokáta pod titulom udeleným v inom členskom štáte, nepredstavuje zneužívajúci postup

Pre štátnych príslušníkov Únie je právo zvoliť si členský štát, v ktorom získajú svoj titul, a členský štát, v ktorom budú vykonávať svoje povolanie, súčasťou výkonu základných slobôd zaručených Zmluvami

Smernica o usadení advokátov¹ má za cieľ uľahčiť trvalé vykonávanie právnického povolania (ako samostatnej zárobkovej činnosti alebo v platenom pracovnoprávnom vzťahu) v členskom štáte inom, ako je ten, v ktorom bola získaná odborná kvalifikácia, aj keď toto povolanie možno vykonávať iba pod domovským odborným titulom. Smernica stanovuje, že príslušný orgán členského štátu, v ktorom sa advokát usadil, ho zaregistruje na základe osvedčenia o jeho registrácii na príslušnom orgáne členského štátu, v ktorom získal titul.²

Po získaní vysokoškolského diplomu v odbore právo v Taliansku získali dvaja talianski štátni príslušníci (páni Angelo Alberto Torresi a Pierfrancesco Torresi) vysokoškolský diplom v odbore právo v Španielsku. Dňa 1. decembra 2011 boli zaregistrovaní ako advokáti do zoznamu Ilustre Colegio de Abogados de Santa Cruz de Tenerife (Advokátska komora v Santa Cruz de Tenerife, Španielsko). Dňa 17. marca 2012 páni Torresiovci podali na radu komory v Macerate (Taliansko) žiadosť o registráciu³ v „osobitnej časti zoznamu advokátov“. Táto časť sa týka advokátov, ktorí získali titul udeľovaný v inom členskom štáte ako v Taliansku, ale usadili sa v tejto krajine.

Keďže sa rada komory v Macerate v stanovenej lehote nevyjadrila, podali páni Torresiovci na Consiglio Nazionale Forense (Talianska národná rada advokátskej komory, „CNF“) žaloby na účely rozhodnutia o ich žiadostiach o registráciu. Uvádzajú, že platná právna úprava podmieňuje zápis iba jedinej podmienke, a to predloženiu „dokladu o registrácii na príslušnom orgáne domovského členského štátu“ (v prejednávanej veci Španielske kráľovstvo). Keďže táto podmienka bola v prejednávanej veci splnená, páni Torresiovci sa domnievajú, že majú byť na zoznam zapísaní.

Podľa CNF sa páni Torresiovci nemôžu odvolávať na smernicu o usadení advokátov, ak malo získanie titulu v Španielsku za jediný cieľ vyhnúť sa uplatneniu talianskeho práva upravujúceho prístup k povolaniu a predstavuje z tohto dôvodu zneužitie práva usadiť sa. CNF sa preto Súdneho dvora pýta, si môžu príslušné orgány členského štátu zamietnuť z dôvodu zneužitia práva registráciu v zozname advokátov štátnym príslušníkom tohto členského štátu, ktorí po tom, ako získali vysokoškolský diplom v tomto štáte, odišli do iného členského štátu, aby v ňom získali odbornú kvalifikáciu advokáta, a následne sa vrátili do prvého členského štátu, aby v ňom vykonávali povolanie pod titulom udeleným v druhom štáte.⁴

V dnešnom rozsudku Súdny dvor na úvod pripomína, že na účely uľahčenia trvalého vykonávania právnického povolania v členskom štáte inom, ako je ten, v ktorom bola získaná odborná

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/5/ES zo 16. februára 1998 o uľahčení trvalého výkonu právnického povolania v inom členskom štáte ako v tom, kde bola získaná kvalifikácia (Ú. v. ES L 77, s. 36; Mim. vyd. 06/003, s. 83).

² Článok 3 ods. 2 smernice.

³ V súlade s článkom 3 smernice.

⁴ V takom prípade je advokát povinný vykonávať svoju činnosť v hostiteľskom členskom štáte pod domovským odborným titulom, keďže tento titul sa musí zrozumiteľne uvádzať v úradnom jazyku domovského členského štátu tak, aby nedošlo k zámene s profesijným titulom hostiteľského členského štátu (článok 4 ods. 1 smernice).

kvalifikácia, smernica o usadení advokátov zakladá mechanizmus vzájomného uznávania titulov migrujúcich advokátov, ktorí chcú túto činnosť vykonávať pod domovským označením. Normotvorca Únie mal touto smernicou v úmysle odstrániť rozdiely medzi vnútroštátnymi podmienkami registrácie, ktoré boli pôvodom rozdielov a prekážok voľnému pohybu. Smernica tak vedie k úplnej harmonizácii podmienok na využívanie práva advokátov usadiť sa.

Súdny dvor už rozhodol, že predloženie osvedčenia o registrácii v domovskom členskom štáte je jedinou podmienkou, ktorej sa má podriadiť registrácia dotknutej osoby v hostiteľskom členskom štáte, umožňujúcou mu v ňom vykonávať činnosť na základe domovského odborného titulu.⁵

Súdny dvor zdôrazňuje, že právne subjekty sa nemôžu podvodne alebo zneužívajúcim spôsobom dovoľávať právnych noriem Únie a že členský štát má právo prijať akékoľvek opatrenia určené na zabránenie tomu, aby sa niektorí z jeho štátnych príslušníkov zneužívajúcim spôsobom odklonili od vnútroštátneho právneho poriadku. V tejto súvislosti Súdny dvor pripomína, že konštatovanie zneužívajúceho postupu vyžaduje existenciu objektívnej okolnosti (cieľ sledovaný právnou úpravou Únie nebol dosiahnutý napriek jej formálnemu dodržaniu) a subjektívnej okolnosti (výskyt úmyslu získať výhodu).

Súdny dvor tým zastáva názor, že právo štátnych príslušníkov Únie zvoliť si členský štát, v ktorom chcú získať svoj titul, a členský štát, v ktorom chcú vykonávať svoje povolanie, je na jednotnom trhu neoddeliteľne späté s výkonom základných slobôd zaručených Zmluvami.

Skutočnosť, že štátny príslušník členského štátu, ktorý získal vysokoškolský diplom v tomto členskom štáte, odišiel do iného členského štátu, aby v ňom získal advokátsky titul, a následne sa vrátil do členského štátu, ktorého je štátnym príslušníkom, aby v ňom vykonával povolanie advokáta pod odborným titulom udeleným v inom členskom štáte, **tak predstavuje jeden z cieľov smernice a nepredstavuje zneužitie práva usadiť sa.**

Skutočnosť, že podanie žiadosti o registráciu v zozname advokátov nastalo krátko po získaní odborného titulu v domovskom členskom štáte, takisto nepredstavuje zneužitie práva, pretože smernica nevyžaduje vykonávanie činnosti právnika počas určitého obdobia v domovskom členskom štáte.

Súdny dvor rozhodol že skutočnosť, že štátny príslušník členského štátu po získaní vysokoškolského diplomu odišiel do iného členského štátu, aby v ňom získal odbornú kvalifikáciu advokáta, a následne sa vrátil do členského štátu, ktorého je štátnym príslušníkom, aby v ňom vykonával povolanie advokáta pod odborným titulom udeleným v inom členskom štáte, nepredstavuje zneužívajúci postup.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106

⁵ Pozri rozsudky z 19. septembra 2006, Komisia/Luxembursko (vec [C-193/05](#)) a Wilson (vec [C-506/04](#)). Pozri tiež TK [č. 76/06](#).